

[Crítica](#)[>>](#)

Pintant la casa

A vegades n'hi ha prou amb una història senzilla però ben traçada, amb un embolcall d'humor i unes il·lustracions en harmonia amb el text, per arribar a infants i a adults. És el cas d'aquesta història. Un nen mira com el pare pinta la casa. Quan aquest marxa a comprar, el nen agafa el pinzell, però ensopega amb el pot i tot queda tacat de pintura. Té poc temps, ho ha de netejar tot abans el seu pare no torni, i tot surt perfecte, tret d'un petit detall... Aquest conte està inclòs en una col·lecció de vuit títols que, escrits per Enric Lluç i ajudat per diferents il·lustradors, mostren situacions quotidianes dels nens. Cal mencionar un element màgic del llibre, la rateta que es mou en girar les pàgines, com les imatges en moviment del praxinoscopi, i les il·lustracions, que s'adaptin al text, concises i minimalistes; llàstima que algunes, volgudament o no, apareixen tallades. Una enquadernació amb tapa dura li hauria donat més notorietat.



Montserrat Fàbregas

Valoració del crític:

[Fitxa](#)

Títol:

Pintant la casa

Autor: LLUÇ, Enric
Il·lustrador:
Editorial: Animallibres
Lloc de edició: Barcelona
Any: 2011
Cavallet de Mar
colecció: 4
nº: 978-84-15095-53-8
ISBN:

[Índex](#) [Articles](#) [Crítica](#) [Redacció](#) [Contacte](#) [Cercador](#) [CLIJCAT](#)[>>](#)